

Orbán geopolitikai társasjátéka

2018 szeptember 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Miért ez a nagy összeborulás?

Milyen ennek a különleges kapcsolatnak a jellege? A barátság vagy a pragmatizmus, az érdekek vagy az értékek kötik össze Orbán Viktort és Vlagyimir Putyint? S melyiküknek fontosabbak a látványos személyes találkozók? Ezekre a kérdésekre keresi a választ immár évek óta minden egyes magyar-orosz csúcstalálkozó el?tt a hazai és a világsajtó. Félve, riogatva, aggodalmaskodón, orosz térnyerést, megosztást, gyarmatosítást, az értékek feladását emlegetve.

De menjünk sorjában. Összeborulásról szó sincs, barátságról még kevésbé. Még akkor sem, ha az utóbbi id?ben tényleg érezhet?en jó hangulatú beszélgetések zajlanak Orbán és Putyin között. Ett?l azonban a magyar-orosz kapcsolatokba félreértés lenne többet belelátni, mint pragmatizmust. Ez bizony, ha már minden áron a barátság szónál akarunk maradni, egy 10 milliárd eurós barátság. Olyannyira, hogy a kapcsolatok zászlóshajójának tekinthet? paksi b?vítés melletti döntést a magyar gazdaság akkori állapotában jelent?s mértékben motiválhatta a beruházáshoz Moszkva által hozzátett 10 millió eurós kölcsön. Ezt a magyar GDP mintegy 10 százalékát kitev? tételt ugyanis az évtized elejének körülményei közepette joggal tekinthették sokan a magyar pénzügyi stabilitást biztosító készenléti hitelnek. Azóta már változott a helyzet, így az áramellátás hosszú távú stabilitása mellett hozadékként inkább a beruházás gazdasági élénkít? hatását lehet kiemelni.

De maradjunk a pragmatizmusnál. Nem véletlen, hogy a helyzet változásával a magyar kormány mintha a finanszírozás megváltoztatásán gondolkodna. S bizony, meglehet?sen gyakorlatias, mondhatnánk földhöz ragadt az ilyen hatalmas beruházás körül általában, így itt is meg-megjelen? korrupció is, ami széls?séges esetben nemcsak a projekt sikerességét veszélyeztetheti, de a kétoldalú kapcsolatokra is negatívan hathat. Mint ahogy nem használnak annak az olyan, alapvet?en szintén a mohó pénzéhséggel magyarázható botrányok is, mint az orosz politikusok családtagjainak vagy kétes alakoknak a letelepedési kötvény programon keresztül adott állampolgárság.

„Paks jó példája Orbán Nyugat és Kelet közötti társasjátékának is, amely szintén nem nélkülözi a pragmatizmust”

Joggal gondolhatta ugyanis a magyar miniszterelnök, hogy egy ilyen hatalmas projekttel eleve megnyeri magának Moszkva jóindulatát, s ezzel szélesíti az ország meglehet?sen besz?kült mozgásterét. De mi más, mint a gyakorlatiasság mozgatta azokat a lépéseket is, amelyekkel lecsendesítette a beruházással szembeni nyugati ellenállást. Hiszen mindaddig féltették a szövetségeseink Magyarországot az energetikai kiszolgáltatottságtól, amíg nem kapott Paksból komoly falatot a GE. Az amerikai General Electric magyar leányvállalata nyerte meg ugyanis az új paksi blokkok turbináinak gyártására kiírt tendert. S mivel a GE tulajdonában van a francia központú Alstom is, amely legyártja majd ezeket a turbinákat, hát elégedett lehet Párizs is. Ezzel jól járt a cég igazgatótanácsi tagja Klaus Mangold német üzletember is, aki nem mellesleg egy másik érdekeltségén, a frankfurti Rothschild befektetési bankon keresztül is egyengette a paksi beruházás ügyét. Ott áll sorban a tendereknél a német Siemens is, így aztán a hazai atomer?m?veit bezáró Berlin is megért?en figyeli a paksi beruházást. E lépésekkel párhuzamosan mintha a hazai ellenz?k is lecsendesedtek volna. Vagy csak belefáradtak a kilátástalannak t?n? tiltakozásba? Az minden esetre elmondható, hogy Orbán jó érzékkel tologatja a bábukat. Most már csak az építkezést kellene kicsit felgyorsítani, hogy ne önmagáért valónak t?njön ez a játék.

S még egy pillanatig a társasjátéknál maradva, a Paks körülihez hasonló játszmákat látunk a diplomáciában is. Például magyar-amerikai kapcsolatok érezhet? kisimulása is a Kelet és a Nyugat közötti sasszézás keretében értelmezhet?k. Az annyira várt washingtoni meghívóhoz persze nem elég, ha a magyar kormányf? a NATO-ban Európára veszélyesnek nevezi Oroszországot. Annak fegyverzet és LNG vásárlásában, beruházásokban mérhet? ára van. S emellett egy Orbán-Trump fotóhoz a jelenlegi helyzetben alighanem az is elengedhetetlen, hogy javuljanak az orosz-amerikai kapcsolatok. Már, ha Orbán nem akarja beáldozni ezért a találkozóért, pontosabban a Fehér Ház megért? támogatásáért a magyar-orosz kapcsolatokat.

Jogosan vet?dik fel az a kérdés is, hogy két, súlyában ennyire különböz? ország együttm?ködése mennyire lehet egyenrangú és a kölcsönös érdekeken alapuló? Nos, nem kell ahhoz sokáig gondolkodni, hogy kimondjuk, nehezen. A méretek ugyanis meghatározóak, s a nagyság, legyen az Oroszországé, Kínáé vagy az Egyesült Államoké, nyomasztóan tud hatni a kicsikre. Nem egyszer? nemet mondani, s éppen ezért kellene óvatosan bánni a néha kéretlenül is túlságosan el?reszaladó kijelentésekkel, amelyek egyébként inkább a holdudvart, semmint a kormányt érintik. Pedig erre már csak azért sincs szükség, mert Putyin pragmatikusan nem a mosolyáért vagy a szép szavakért értékeli Orbánt, hanem a kiszámíthatóságáért. Persze, az szintén a gyakorlatias orosz

megközelítés része, hogy Moszkva szívesen tárgyal az olyan politikusokkal, akik az Oroszországot elszigetelni szándékozókkal ellentétben nyitottan közelítenek hozzá. S Orbán jó érzékkel olyan pillanatban nyitott Oroszország felé, amikor mások éppen elfordultak t?le, s a nyugati nyomás ellenére olyan üzletet ajánlott a paksi b?vítéssel, amely ha nem is az egekig, de felértékelte Moszkva szemében Budapestet.

„Ez persze megint csak nem azt jelenti – mint azt sokan gondolják –, hogy Orbán lenne Putyin trójai falova az Európai Unióban”

El?ször is, ne értékeljük túl magunkat. Aztán, Magyarország ugyan rossz útnak tartja a szankciós politikát, ám pragmatikusan és fegyelmezetten megszavazza azokat Brüsszelben. Azokkal az elégedetlenked?kkel együtt, akik Prágától Román vagy Bécsen át Berlinig szintén felemelik a szavukat Moszkva elszigetelése ellen, de ennél szintén nem tesznek többet. Egyel?re. Ám a realitásokból és az európai érdekekb?l kiinduló, az Amerika szorgalmazta nyomásgyakorlásból nem kér?k tábora egyre n?, s a kritikus tömeget elérve id?vel e téren is változhat a helyzet. Másodszor, Moszkva nem egy szétesett, ezzel az eurázsiai geopolitikai térség mindkét pólusát gyengít?, hanem egy vele együttm?köd?, ?t partnernek tekint? Európai Unióban érdekelt. S érdemes eloszlatni még egy tévhitet. A magyar-orosz kapcsolatok alapja sokak meglátásával ellentétben az érdekek bizonyos egybeesése, s nem valamiféle ideológiai közösség. Még akkor is, ha Orbán és Putyin sok tekintetben hasonlóképpen is látják a világot és annak helyzetét. Mindketten a konzervatív értékek mentén nézik a világot, kiemelten fontos számukra a szuverenitás és a demokrácia angolszász típusú modelljének tiszteleténél a politikai stabilitás.

S ezzel el is jutottunk a kétoldalú megbeszélések alighanem legfontosabb részéhez, a globális kérdésekhez. Orbán olyan pillanatban érkezik Moszkvába, amikor a világban egyre nagyobb sebességgel folyó átrendez?dés mind Magyarország, mind pedig Oroszország számára új, az ország súlyánál nagyobb lehet?ségeket rejt. Míg Putyin játszmája a globális, Orbáné az európai táblán zajlik. A magyar kormányf? ebben a játszmában most éppen sakkot kapott, ám ennek a mérk?zésnek még messze nincs vége. Ez a helyzet eleve meghatározza a moszkvai megbeszélések geopolitikai sodrását.

Putyin ugyan aligha Orbántól hall el?ször az Európai Unión belüli hatalmi harcokról, ám biztosan érdekli, hogy a magyar miniszterelnök hogyan látja saját esélyeit az Európai Néppárt liberális szárnyával szembeni harcban. Mert ne felejtsük el, az er?s szövetséges az igazán jó szövetséges! S természetesen kíváncsi az európai jöv? orbáni olvasatára is, mint ahogy meghallgatta ugyanerr?l már Angela Merkelt, Emmanuel Macront vagy éppen Sebastian Kurzot és Matteo Salvinit is. S hát Orbán számára is fontos lehet Putyin véleménye, mint ahogy az orosz elnök helyzetértékelése fogódzót adhat az ukrán válság várható további alakulásához is.

S ezzel elérkeztünk egy másik kedvenc kérdéshez. Ahhoz, hogy vajon e két politikus közül melyiknek fontosabb a találkozó. A megbeszélések gyakoriságából ítélve logikusnak t?nik, hogy mind az orosz elnök, mind pedig a magyar miniszterelnök megtalálja a számításait. Putyin ismét megmutathatja ellenfeleinek, hogy Oroszországot nem lehet elszigetelni, s lám, itt egy uniós politikus, akinek a szankciókból elege van. Orbán ugyanakkor demonstrálhatja, hogy Brüsszelben ugyan most megsorozták, ám ennek ellenére játékban marad, s éppen a világ egyik legbefolyásosabb politikusával beszél a jöv?r?l. A nagyszínpadon, a rivaldafényben, amely mint tudjuk, csak inspirálja a harcosokat.

Stier Gábor - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló